

Otuz Yedi Yıllık Boşluk

– Silüet · 31 Ağustos 2023

Güvendim insanlara, ne dedilerse kandım,
Taviz üstüne taviz verdim, yine olmadı.
Yük babamın yüküydü, ses etmedim, sırtlandım
Buzdağının altına girdim, yine olmadı.

Çocuktum, ümit ettim, her derde bir ilaç var,
Buna rağmen yolsuzsam bende habis mizaç var.
Geçer elbet, birazcık zamana ihtiyaç var,
Büyürsem unuturum derdim, yine olmadı.

Her tattığım işkence, her işittiğim tehdit,
İçimde bir yangın var, cehennemden de şedit.
Nefret mayın, kin bomba, öfke hazır dinamit,
Etrafıma bir duvar ördüm, yine olmadı.

Düşmanı dışarıda aradım çeyrek asır,
Bilmedim hasmım benim, savaş bana münhasır.
Kırka yakın eridi kalbime çöken nasır;
Gerçeği ayan beyan gördüm, yine olmadı.

Otuz yedi yıl oldu, yüzüm barut lekesi,
Malesef bu savaşın yokmuş mütarekesi.
Tüm sesler kesilince duyuldu hücum sesi,
Tuttuğumu çarpmıha gerdim, yine olmadı.